

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć pozalekcyjnych prowadzonych metodą Montessori dla uczniów kl. III (materiał praktycznego dnia). „Troska o otoczenie” – Dywanik

Opracowała i zrealizowała: Edyta Miska - Mazgajczyk

Charakterystyka uczniów klasy III a

Adresatami będzie grupa uczniów klasy integracyjnej – III a, do której uczęszczają dzieci z inteligencją poniżej przeciętnej i w granicy inteligencji przeciętnej, nieharmonijnym rozwojem funkcji psychicznych. U kilkorga rozpoznano cechy ADHD. W związku z tym zaburzeniem występuje u nich duża męczliwość i niski poziom koncentracji. Bardzo słabo rozumieją normy i sytuacje społeczne. Mają trudności adaptacyjne, są mniej dojrzały emocjonalno- społecznie. Często przesadnie reagują na trudne sytuacje. W wolniejszym tempie nabywają umiejętności. Ich trudności są spowodowane: niższą logicznością myślenia oraz zdolnością ujmowania relacji między elementami, z uogólnianiem i różnicowaniem pojęć, słabszą koordynacją wzrokowo – ruchową niską grafomotorycznością, wadą wymowy.

Temat dla ucznia:

Zwinąć „czarodziejski” dywanik, ułożyć go wygodnie.

Temat do dziennika:

Wdrażanie do samodzielności i utrzymania porządku – uczenie dokładności i precyzji.

Cel ogólny z podstawy programowej:

- zdobycie przez uczniów umiejętności wykorzystywania posiadanych wiadomości podczas wykonywania zadań i rozwiązywania problemów

Cele ogólne:

- rozwijanie poczucia porządku,
- kształtowanie poczucia estetyki,
- wdrażanie do dbałości o swoje otoczenie
- rozwijanie poczucia samodzielności, niezależności

Cele szczegółowe:

- opisuje dywanik wskazując dłuższe i krótkie boki,
- obserwuje jak trzeba go przenosić,
- rozwija dywanik na podłodze,
- przynosi i odnosi dywanik we właściwy sposób,
- zaobserwuje w jakiej odległości od jego kolan znajduje się dolna krawędź dywanika,
- zwinie dywanik i rozwina go – koncentrując się na dokładności i precyzji,
- zademonstruje swoje umiejętności kolegom.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Formy:

- indywidualna,
- zbiorowa.

Metody:

- pokaz,
- praktyczne działanie,
- rozmowa kierowana,
- ćwiczeniowa,
- zabawy dydaktyczno-wychowawcze

Materiały:

Dywanik, obrus, chustki

Lp.	Etap	Przebieg zajęć	Umiejętności kluczowe
1.	Powitanie	- Powitanie w sali. - Nauczyciel podaje rękę każdemu dziecku mówiąc: witam Cię (np. Aniu) - Następnie uczniowie ustawiają się w kręgu, a nauczyciel w środku mówi: Witam chłopca, który ma np. czerwoną bluzę itp. Uczeń odgaduje, że to chodzi o niego i przedstawia się i pokazuje wybrany przez siebie gest np. Mam na imię Arek (np. macha nogą). - Następny uczeń mówi: To jest Arek (macha nogą). Ja mam na imię Szymon – podskakuje na prawej nodze.	- komunikuje się werbalnie i niewerbalnie - wdzięk i grzeczność (normy grzecznościowe) - prezentuje siebie poprzez gest - artykulacja - koncentruje uwagę
2.	Przygotowanie miejsca pracy	- Nauczyciel prosi, aby wskazany uczeń powiedział ilu ich jest. - Następnie kolejno odliczają wszystkie dzieci. - Nauczyciel ruchem ręki zaprasza uczniów do drugiej części sali, gdzie znajduje się stojak z dywanikami. - Wybrany uczeń liczy ile jest dywaników w stojaku. - Nauczyciel wyjmując ze stojaka dywanik i wolno przenosi go oburącz na miejsce pracy (wolna przestrzeń na końcu sali). - Zaprasza wszystkie dzieci, które siadają w siadzie skrzyżnym, tak aby mogły obserwować nauczyciela.	- obserwuje nauczyciela - zwraca uwagę na zwijanie i rozwijanie dywanika - chodzi w ciszy
3.	Ćwiczenia	- Nauczyciel klęka, przed sobą kładzie dywanik i powoli, oburącz rozwija go „podążając za nim”. - Robi to wolno i starannie, aby każde dziecko mogło zaobserwować jego ruchy. - Następnie powoli zagina krótszy bok dywanika, który jest po drugiej jego kolan po to, aby dywanik leżał płasko.	- obserwuje czynności wykonywane przez nauczyciela - porównuje pary boków - współpracuje - paruje - odwzorowuje - naśladuje

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

		<ul style="list-style-type: none"> - Wykonuje to kilkakrotnie, aby dzieci zrozumiały o co chodzi. - Kiedy dywanik leży płasko nauczyciel cofa się do jego początku. - Mając dywanik przed sobą ruchem ręki pokazuje pary boków –dłuższe i krótsze. - Kolejno zwija dywanik, stawia na podłodze, przyklepuje, chwyta oburącz (jak wcześniej) odnosi dywanik do stojaka. 	
4.	Ćwiczenia	<ul style="list-style-type: none"> - W milczeniu nauczyciel zaprasza uczniów, aby wyjęły dywaniki ze stojaka i przeniosły je na miejsce pracy (jak wyżej) 	<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje polecenie
5.	Ćwiczenia	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń przenosi dywanik ze stojaka oburącz i stawia w miejscu gdzie odbywają się zajęcia. - Rozwija dywanik na podłodze wyrównuje, gładzi - Zwija dywanik od krótszego boku, trzymając go w środku i zaginając jego brzeg na około 5 cm. - Przyciska fałdę oburącz. - Zagina ją ponownie powtarzając przyciskający ruch. - Pociąga dywanik do siebie, do momentu aż znajdzie się poza zasięgiem wzroku. - Zawija go ponownie uważając, aby brzegi dywanika były równe – sprawdza dotykając - Kontynuuje w taki sam sposób do momentu aż dywanik zostanie zwinięty. - Potem chwyta dywanik za jego środek i stawia na jednym z końców na podłodze, aby zobaczyć równy koniec. - Klepnie dywanik jedną ręką. - Przyniesie dywanik oburącz, trzymając go mocno przy ciele, w momencie odnoszenia go do stojaka. - Umieszcza dywanik w stojaku, otwartym brzegiem do tyłu. 	<ul style="list-style-type: none"> - przenosi dywanik - odwzorowuje – rozwijanie, zwijanie dywanika - naśladuje
6.	Kontrola błędów	<ul style="list-style-type: none"> - Zaobserwowanie, że dywanik jest zwinięty nierówno. - Zaobserwowanie, że dywanik jest zwinięty za luźno – nie zmieści się do stojaka. - W celu ułatwienia kontroli są rozmieszczone linie taśmą malarską i można sprawdzić równość zwiniętych boków. - Uczeń poprawia 	<ul style="list-style-type: none"> - obserwuje - sprawdza - argumentuje - dokonuje poprawy
7.	Sprzątanie	<ul style="list-style-type: none"> - Uczeń po wykonanym zadaniu przenosi dywanik do stojaka oburącz i z gracją. 	<ul style="list-style-type: none"> - sprząta miejsce pracy
8.	Zaproszenie do	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie z pojęciami: oburącz, krawędź, dłuższy 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje pojęcia w praktyce:

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

	<p>kręgu, swobodna rozmowa dotycząca pracy</p>	<p>bok, krótszy bok, zaginanie, zwijanie. - Jaki kształt ma dywanik? (prostokąt) - Poszukajcie w sali podobnego kształtu. (ławka, zegar, podręczniki itp.) - Pokażcie dłuższy bok na dywaniku. Stańcie wzdłuż wybranego boku – twarzą do siebie. - Uczniowie mają ucięte sznurki długości boków dywanika i w parach sprawdzają, który ma dłuższy sznurek. -Zabawa: Nauczyciel kula piłkę do wybranego ucznia, który mówi przy jakim boku stoi. Uczniowie stojący przy krótszym boku 3 razy podskoczą na nodze. Uczniowie przy dłuższym boku zrobią 2 kroki do tyłu itp. - Zabawa: Wszyscy uczniowie stoją wzdłuż dłuższego boku. Zostaje wybrana uczennica, która staje na początku drugiego boku i wolno idzie na przód. Pozostali koledzy muszą jej szepnąć coś miłego. Potem następuje zmiana. - Usiądźcie w kręgu. - Po czym poznaliście, że prawidłowo wykonaliście zadanie. (równe powierzchnie krawędzi zwiniętego dywanika, ładny wygląd, mała dziurka na każdym końcu dywanika itp.) - Czy w waszym domu znajduje się dywan? - Jak o niego dbamy? (sprzątamy, odkurzamy, trzepiemy dywan, zdejmujemy buty – chodzimy w papciach) - Zwijanie obrusu, chusteczki (gładzenie, wyrównywanie) – ćwiczenia dodatkowe. - Do czego można wykorzystać chusteczki (inwencja twórcza uczniów – do nosa, do ozdoby stołu, do zabawy, do zrobienia pacynki itp.) - Wyobraźcie sobie, że to jest latający dywan. Spróbujemy opowiedzieć historyjkę. Pierwsza osoba zaczyna np. Pewien chłopiec miał kolorowy dywanik, który ... Następna osoba dopowiada ...</p>	<p>oburącz, krawędź, bok –krótszy, dłuższy, prostokąt - uczy się poprzez zabawy - wypowiada się na podany temat: „Latający dywan” - doskonalili koordynację - podejmuje współpracę</p>
<p>9.</p>	<p>Pożegnanie lekcja ciszy</p>	<p>- Uczniowie trzymają chustę integracyjną lub folię malarską, na której leży piłeczka pingpongowa. Tańczą w rytm muzyki relaksacyjnej. - Do muzyki relaksacyjnej – uczniowie poruszają się w jej rytm trzymając kolorowe chustki (żółte/czerwone)</p>	<p>- tańczą rytmicznie z przyborem w rękę - porządkuje swoje miejsce pracy</p>

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

		<ul style="list-style-type: none">- Przekazują sobie chusteczki w rytm muzyki, ale w obu kierunkach. Z zabawy odpada ten uczeń, który w danej chwili będzie trzymał dwie chusteczki, ale różnych kolorów: żółtą i czerwoną.- Dzieci, które odpadną z zabawy, siadają przy stolikach i projektują – kolorowe dywaniki – mandale lub sypią piaskiem. <p>Swoje prace przypinają na sznurku klamerkami. Porządkują swoje miejsce pracy. Wychodzą z sali.</p>	
--	--	---	--